

Եղիշե Չարեանց

Առավոտ կանուխ

Առավոտ կանուխ, երբ արև չկա,
Լուռ զգում եմ ես,
Որ լուսն հոգին քնած աղջկա
Մոտի՛կ է այնպես:

Ու լսում եմ ես, լսում եմ միայն,
Երագուն տրտում:
Ժպտում է հոգիս անդորր տրտմության
Գունատ կապույտում:

Ջգում է հոգիս շրթերի վրա՝
Անմարմին, դողդոջ
Կապույտ, երկնագույն համբույրը նրա
Լուսավո՛ր քրոջ: